Lietas arhīva Nr. 1A-0019-18/17
ECLI:LV:RPPT:2018:0608.1A68001918.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 8.jūnijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese Dz.Zemitāne,
Rīgā, Baldones ielā 1A, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzības par Rīgas domes Satiksmes departementa (turpmāk – Iestāde) 2018.gada 3.janvāra lēmumu Nr.DS-18-8-ls.

Aprakstošā daļa

2017.gada 19.septembrī plkst.16:00 Rīgas domes Satiksmes departamenta Kontroles dienesta priekšnieka vietnieks /pers. B/ sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu CB Nr.027468 par to, ka /pers. A/ 2017.gada 27.augustā plkst.01.22 Doma laukumā 3, Rīgā, SIA /nosaukums A/, vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, uzdevumā veicis pasažieru komercpārvadājumus ar transportlīdzekli /TL marka/ C-Max, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, bez derīgas speciālās atļaujas vieglo taksometru iebraukšanai īpašā režīma zonā Vecrīgā, tādējādi neievērojot Rīgas domes Saistošo noteikumu Nr.171 "Vieglo taksometru pārvadājumu licencēšanas un pašvaldības nodevas par vieglo taksometru iebraukšanu īpaša režīma zonā saistošie noteikumi" (turpmāk- Saistošie noteikumi) 46.punktu.

Pārkāpums kvalificēts pēc Saistošo noteikumu Nr.171 64.punkta. Saistībā ar konstatēto pārkāpumu Rīgas domes Satiksmes departamenta Pasažieru pārvadājumu pārvaldes Kontroles dienesta priekšnieks pieņēmis 2017.gada 10.oktobra lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu Nr.629/2017-ls (turpmāk- Sākotnējais lēmums), ar kuru /pers. A/ uzlikts naudas sods 50 EUR apmērā.

/pers. A/ Rīgas domes Satiksmes departmenetam iesniedza Iesniegumu-sūdzību par Iestādes Sākotnējo lēmumu, lūdzot to atcelt pilnībā, atzīstot to par nepamatotu un prettiesisku.

Ar Iestādes 2018.gada 3.janvāra lēmumu Nr.DS-18-8-ls nolemts atstāt negrozītu Rīgas domes Satiksmes departamenta Pasažieru pārvadājumu pārvaldes Kontroles dienesta 2017.gada 10.oktobra lēmumu Nr.629/2017-ls un /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Lēmumā norādīts turpmāk minētais.

Iestādes lēmumā uzskaitīti sūdzības iesniedzēja argumenti, uz kuru pamata lūgts pilnībā atcelt Iestādes Sākotnējo lēmumu. Iestāde norāda, ka sūdzībā izteikts apgalvojums, ka sūdzības iesniedzējs nekad neesot veicis nelicenzētu komercdarbību. 2017.gada 27.augustā, kad konstatēts administratīvais pārkāpums, viņš pasažieru pārvadājuma pakalpojumus sniedzis SIA /noasaukums B/ ar Jūrmalas pilsētas domes izsniegtu licences kartīti. Taksometra atrašanos Vecrīgā sūdzības iesniedzējs izskaidro ar pasažiera nogādāšanu no Jūrmalas līdz Vecrīgai, kuru pasažieris norādījis kā brauciena galapunktu. Sūdzības iesniedzējas atsaucies uz Autopārvadājumu likuma 35.pantu un faktu, ka SIA /nosaukums B/ atļauja vieglā taksometra iebraukšanai Vecrīgā esot spēkā līdz 2018.gada februāra vidum. Norādīts arī apstāklis, ka licences kartītes piešķiršanas pieteikumā neesot paredzēts norādīt datumu, no kura pārvadātājs vēlas licences kartītes piešķiršanu, tāpēc licences kartīte bijusi jāpieprasa ar lielu laika rezervi. Neesot bijis pārkāpums attiecībā uz taksometra aprīkošanu terminā, kas beidzas 2017.gada 16.septembrī. Sūdzības iesniedzējs atsaucies uz Latvijas Republikas Satversmes 106.pantu un Darba likuma normām, izvirzot argumentu, ka Iestādes darbiniekiem neesot tiesību diskriminēt uzņēmuma darbiniekus un ar varu piespiest strādāt SIA /nosaukums A/

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Iestāde secinājusi, ka atbilstoši konstatētajiem faktiem un pierādījumiem, Iestādes Sākotnējā lēmumā precīzi konstatēts Saistošo noteikumu Nr.171 46.punkta pārkāpums, kā arī pareizi piemērots Saistošo noteikumu Nr.171 64.punktā paredzētais sods.

Iestādei, vērtējot pārkāpuma apstākļus, neesot pamata apšaubīt Sākotnēja lēmuma pamatotību, kā arī faktu, ka pārkāpums patiešām noticis.

Atsaucoties uz Latvijas administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk-LAPK) 286.panta otro daļu un citām LAPK tiesību normām, Iestāde norāda, ka augstākās iestādes lēmumā nav nepieciešamas uzskaitīt visus notikuma apstākļus, kas pietiekami detalizēti izklāstīti sākotnējā lēmumā, bet gan konceptuāli pārskatīt sākotnējā lēmuma likumību un pamatotību. Ja būtiski trūkumi lēmuma likumībā un pamatotībā nav atklāti, tad lēmuma pārsūdzēšanas stadijā augstākai iestādei jāatbild uz sūdzības iesniedzēja argumentiem, noskaidrojot, vai kāds no šiem argumentiem var ietekmēt administratīvā pārkāpuma lietvedības rezultātu.

Iestāde lēmumā atsaucas uz Saistošo noteikumu Nr.171 46.punktu, kas nosaka, ka, lai veiktu pasažieru pārvadājumus ar vieglajiem taksometriem Vecrīgā, pārvadātājam jāsaņem speciāla atļauja vieglo taksometru iebraukšanai Vecrīgā.

Norādīts, ka, lai atklātu administratīvā pārkāpuma sastāvu, jānoskaidro kurš no pārvadātājiem administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī bijis uzskatāms par pasažieru pārvadājuma pakalpojuma sniedzēju- SIA /nosaukums A/ vai SIA /nosaukums B/, neatkarīgi no tā, ar kuru no komersantiem iesniedzējam bija darba tiesiskās attiecības. Lietā noskaidrots, ka attiecībā uz konkrēto transportlīdzekli, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, licences kartīte pasažieru pārvadāšanai ar vieglajiem taksometriem Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā piešķirta SIA /nosaukums A/ no 2017.gada 17.augusta līdz 2018.gada 16.augustam. Atbilstoši Saistošo noteikumu Nr.171 20.1.punktam, lai iegūtu tiesības uz licences kartītes saņemšanu attiecīgajam transportlīdzeklim, pārvadātājs iesniedz transportlīdzekļa nomas, patapinājuma vai līzinga līgumu, ja pārvadātājs neesot šī transportlīdzekļa īpašnieks vai turētājs. Iestādes lietvedībā atrodas 2017.gada 7.augustā noslēgts Transportlīdzekļa nomas līgums Nr.07/08-06 starp SIA /nosaukums A/ kā nomnieku un /pers. A/ kā iznomātāju. Nomas līguma 1.2.punkts paredz transportlīdzekļa /TL marka/ C-MAX, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, nomas periodu no 2017.gada 7.augusta līdz 2020.gada 15.oktobrim. Nomas līguma 1.3.punkts nosaka nomas objekta nodošanas mērķi- taksometru pakalpojuma sniegšana. Nomas līguma 2.1.punktā iznomātājs garantē, ka transportlīdzeklis neesot apgrūtināts ar nekādām citām saistībām, Savukārt nomas līguma 3.3.punktā pārvadātājs apņemas nenodot savas saistības no konkrētā līguma, tai skaitā nenodot transportlīdzekli trešajai personai (apakšnomā, patapinājumā).

Nosauktā nomas līguma noteikumi atbilstot Ministru kabineta 2005.gada 17.maija noteikumiem Nr.339 "Kārtība kādā atļauts veikt pasažieru un kravas komercpārvadājumus ar citu personu īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem", proti, noteikumu 3.punktam, kas nosaka, ka, lai veiktu autopārvadājumus ar citas personas īpašumā esošu autotransporta līdzekli, pārvadātājs noslēdz ar autotransporta līdzekļa īpašnieku rakstisku nomas līgumu, kurā norādīts, ka nomas līguma darbības laikā autopārvadājumus ar iznomāto autotransporta līdzekli drīkst veikt tikai nomnieks. Nomniekam aizliegts slēgt autotransporta līdzekļa apakšnomas līgumu.

Iestādei neesot piešķirta kompetence vērtēt 2017.gada 7.augustā noslēgtā nomas līguma tiesiskumu, vai apšaubīt tā spēkā esamību. Līdz ar to tiek secināts, ka 2017.gada 27.augustā konstatētā administratīvā pārkāpuma brīdī tikai SIA /nosaukums A/ bijis tiesīgs lietot konkrēto transportlīdzekli, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Tātad SIA /nosaukums A/ uzskatāms par pārvadātāju, kurš administratīvā pārkāpuma brīdī sniedzis pasažieru pārvadājuma pakalpojumu. Tā kā SIA /nosaukums A/ pārkāpuma brīdī neesot bijusi spēkā esoša atļauja iebraukšanai Vecrīgā, tad Saistošo noteikumu Nr.171 64.punkts piemērots pamatoti attiecībā uz transportlīdzekļa vadītāju, jo šāda sankcija paredzēta Saistošo noteikumu Nr.171 tiesību normās.

Tiesības lietot konkrēto transportlīdzekli, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tostarp to izmantot pasažieru pārvadājumu pakalpojuma sniegšanā, neesot bijušas ne SIA /nosaukums B/, ne jebkurai citai trešajai personai. No iepriekš konstatētajiem apstākļiem redzams, ka konkrētais transportlīdzeklis vismaz kopš 2017.gada 7.augusta nav un nevarēja būt SIA /nosaukums B/ lietošanā. Sūdzības iesniedzēja apgalvojumam, ka viņš strādājis Jūrmalas pilsētā SIA /nosaukums B/ uzdevumā, ir piešķirama maza ticamība. Lietas materiālos konstatēts, ka tieši sūdzības iesniedzējs ir konkrētā transportlīdzekļa iznomātājs, to iznomājot no SIA /nosaukums A/. Tātad sūdzības iesniedzējs apņēmies transportlīdzekli neapgrūtināt ar citām saistībām, kā arī to nenodot citām trešajām personām. Sūdzības iesniedzējam bijis zināms, ka tieši SIA /nosaukums A/ ir pārvadātājs, kas tiesīgs izmantot konkrēto transportlīdzekli pasažieru komercpārvadājumu veikšanai. Tāpat sūdzības iesniedzējam bijis zināms, ka iebraukšanai Vecrīgā atļauja bijusi nepieciešama nevis tam komersantam, ar kuru ir darba tiesiskās attiecības, bet tam komersantam, kurš ir uzskatāms par pārvadātāju attiecībā uz konkrēto transportlīdzekli. Lietā nav strīds par to, ka SIA /nosaukums A/ šādas atļaujas nebija.

Apstāklis, ka taksometra, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, vadītājs /pers. A/ administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī nebija darba attiecībās ar SIA /nosaukums A/ nevis atceļ administratīvā pārkāpuma soda piemērošanu vadītājam, bet rada pamatu citam administratīvajam pārkāpumam attiecībā uz pārvadātāju.

Ievērojot iepriekš minētos apstākļus, Iestāde uzskata, ka lietā nav piemērojama Autopārvadājumu likuma 35.panta otrā daļa - "Speciālā atļauja (licence) dod tiesības veikt vieglo taksometru pārvadājumus tikai attiecīgajā administratīvajā teritorijā, kā arī nogādāt pasažieri uz jebkuru citu vietu ārpus šīs teritorijas". Iestāde konstatējusi, ka vieglā taksometra pārvadājums veikts konkrētajā administratīvajā teritorijā ar transportlīdzekli, kuram piešķirta licences kartīte, bet neievērojot šajā pašā administratīvajā teritorijā noteiktos papildus nosacījumus, kas izdoti normatīvajā aktā. Norādīts, ka nav saskatāma situācija, kad pasažieris tiktu nogādāts "uz jebkuru citu vietu ārpus šīs teritorijas". Sūdzības iesniedzējs nav izmantojis iespēju pierādīt pretējo, proti, ka konkrētajā gadījumā konkrēts pasažieris tiktu nogādāts uz Vecrīgu no Jūrmalas pilsētas, kā to apgalvo pats sūdzības iesniedzējs. Šāda konstrukcija nemaz neesot iespējama, jo SIA /nosaukums A/ neesot izsniegta licence veikt pasažieru komercpārvadājumus Jūrmalas pilsētā, savukārt citam komersantam nav tiesību izmantot konkrēto transportlīdzekli, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, komercpārvadājumu veikšanai. Pārkāpuma konstatēšanas apstākļi neapliecina iespējamību, ka pasažieris tiktu nogādāts Vecrīgā kā brauciena galapunktā, jo kontroles dienests pārbaudījis vieglo taksometru brīdī, kad tas atradies gaidīšanas režīmā. Apgalvojums, par pasažiera nogādāšanu no Jūrmalas uz Vecrīgu, ir ļoti maz ticams.

Izskatot sūdzību, iestāde nav radusi pamatu administratīvā soda piemērošanas lēmuma atcelšanai un lietais izbeigšanai.

Par Iestādes 2018.gada 3.janvāra lēmumu Nr.DS-18-8-ls /pers. A/ iesniedzis sūdzību, kas Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemta 2018.gada 1.februārī.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Iestādes lēmums ir prettiesisks, nepamatots un pilnībā atceļams sekojošu iemeslu dēļ.

Sūdzības iesniedzējs, lūdzot ņemt vērā tiesu praksi līdzīgās lietas, norāda, ka 2017.gada 21.februārī Rīgas domes Pasažieru komercpārvadājumu licencēšanas komisija sēdes protokolā Nr.3 nolēma anulēt SIA /nosaukums B/ izsniegto licenci PP-824. Ar domes priekšsēdētāja 2017.gada 31.maija lēmumu Nr.2-30/RD-17-1210-nd sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Lai neizceltos masveida protesti pašvaldību vēlēšanu laikā lēmums pa pastu izsūtīts pāris dienas pirms vēlēšanām. Administratīvajā rajona tiesā 2017.gada 26.jūnijā saņemts SIA /nosaukums B/ pieteikums par lēmuma atcelšanu. Pieteikumā ietverts lūgums par lēmuma darbības apturēšanu. Ar Administratīvās rajona tiesas 2017.gada 24. jūlija lēmumu noraidīts pieteicēja lūgums Par lēmuma darbības apturēšanu. 2017.gada 30. augustā Administratīvā apgabaltiesa lietā Nr.A4202238417, Nr.AA43-1754-17/5 nolemts: atcelt Administratīvās rajona tiesas 2017.gada 24.jūlija lēmumu; apturēt Rīgas domes 2017.gada 31.maija lēmuma Nr.2-30/RD-17-1210-nd darbību. Lēmums nav pārsūdzams un stājas spēkā no tā pieņemšanas brīža.

Sūdzībā norādīts, ka katram cilvēkam ir tiesības uz uztura līdzekļiem, kurus var nopelnīt ar godīgu darbu, un nevienam nav tiesības tos atņemt. Katrs cilvēks var izvēlēties no kura datuma viņš sāks strādāt, un attiecīgi ar darba devēju par to noslēgt darba līgumu. Tā viņš turpinājis strādāt SIA /nosaukums B/ Jūrmalā līdz 2017.gada 31.augustam, bet darbu SIA /nosaukums A/ viņš sācis 2017.gada 1.septembrī, kad vieglais taksometrs bijis attiecīgi aprīkots, un saņemta Iestādes licences kartīte. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka, ja viņš darbu būtu uzsācis bez licences kartītes augustā līdz ar nomas līguma noslēgšanu, Rīgas domes Satiksmes departamenta Kontroles dienesta būtu viņu sodījuši par nelicenzētu komercdarbību līdz ko viņš izbrauktu aprīkot taksometru. Neesot strīda, ka taksometram bijusi Jūrmalas pilsētas domes izdota licences kartīte.

Iestādei nav tiesību piespiest firmas veikt kolektīvo atlaišanu atņemot licenci firmām. Uzņēmēji spiesti atlaist visus darbiniekus, jo arī katram vieglajam taksometram ir savs nomas līgums un licences kartīte.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka reiderisms ir prettiesiska uzņēmumu pārņemšana, to mantas izsaimniekošana un darboties spējīgu uzņēmumu novešana līdz maksātnespējai. SIA /nosaukums B/ tikusi novesta līdz maksātnespējai, un par to atbildīgs ir Rīgas domes Satiksmes departamenta darbinieks, kurš SIA /nosaukums B/ ierosināja anulēt licenci. Agri vai vēlu šis darbinieks parādīsies Uzņēmu reģistrā kā patiesā labuma guvējs- konkurējošā firmā. Tagad reiderisms tiekot vērsts pret SIA/nosaukums A/. Visas Rīgas domes Satiksmes departamenta Kontroles dienesta foto fiksācijas liecina, ka taksometrs bijis SIA /nosaukums B/ valdījumā un ka viņš bijis darba tiesiskajās attiecībās ar SIA /nosaukums B/. Sodīts tiek sūdzības iesniedzējas, lai gan SIA /nosaukums B/ bijusi speciāla atļauja iebraukt Vecrīgā. Par to liecinot fakts, ka pretēji tiesu praksei atsevišķi Iestādes darbinieki, nevis nosaka prasības nomas līgumam, bet uzņēmējus ar viltu un spaidu piespiež iesniegt viņu "izstrādātus" nomas līgumus. Par reiderismu liecinot arī fakts, ka sūdzības iesniedzējs pārbaudīts Vecrīgā, jo Krievijas pasažieri pārbijušies no ielenkuma un aizmukuši nesamaksājot.

Sūdzībā norādīts, ka Iestādes "izstrādātais" Transporta līdzekļa nomas līgums esot nepieciešams, lai Komisija varētu piešķirt transporta līdzeklim licences kartīti pasažieru pārvadāšanai Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā, bet licences kartīti izsniedz tikai tad, kad transporta līdzeklis pilnībā aprīkots kā vieglais taksometrs un tam nav nekādi citi apgrūtinājumi. Par to lietā neesot strīda. Lietā neesot strīda arī par to, ka SIA /nosaukums B/ piešķirta speciāla atļauja vieglo taksometru iebraukšanai Vecrīgā līdz 2018.gada februāra vidum. Tā kā licences kartītes izsniedz visas novadu domes un republikas nozīmes pilsētas, tad sūdzības iesniedzējs varot brīvi izvēlēties, kur viņš strādās un kad pāries darbā no vienas firmas uz otru. Tās esot viņa cilvēktiesības, tāpēc Iestāde nevarot viņu atstāt bez iztikas līdzekļiem no 2017.gada 17.augusta līdz 2017.gada 1.septembrim, pamatojoties uz Iestādes

prettiesiski uzspiesto nomas līgumu. 2017.gada 1.septembrī SIA /nosaukums A/ uzsākusi komercdarbību Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā, bet SIA /nosaukums B/ to pārtrauca, kaut gan 2017.gada 30.augustā Administratīvā apgabaltiesa apturējusi Rīgas domes lēmumus, jo SIA /nosaukums B/ cietusi reideru darbības rezultātā. Neesot strīda par to, ka citu pilsētu taksometriem aizliegts šķērsot Vanšu un Akmens tiltus, kaut gan Ceļu satiksmes likumā paredzētās ceļu zīmes nav uzstādītas. Strīds esot par to, ka Iestāde nosaka uzņēmējam, kurā brīdī uzņēmumam jāpieņem darbā taksometra vadītājs, atstājot viņu bez uztura līdzekļiem un neļaujot godīgi izbeigt darba attiecības ar citu darba devēju, kā arī pārtraukt nomas līgumu.

Sūdzības iesniedzējs atsaucas uz Administratīvā procesa likuma 150.pantu, LAPK 234.panta pirmo daļu un 234.[1] pantu, norādot uz Iestādes pierādīšanas pienākumu un izmantojamiem pierādīšanas līdzekļiem.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz LAPK 289.[6] panta pirmo daļu, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem paziņots. Iebildumi par lietas izskatīšanu rakstveida procesā nav saņemti.

Motīvu daļa

Tiesa, iepazinusies ar /pers. A/ sūdzību, administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, un Rīgas domes Satiksmes departementa 2018.gada 3.janvāra lēmumu Nr.DS-18-8-ls, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, savukārt pārsūdzētais lēmums atstājams negrozīts.

LAPK 289.[12] panta otrā daļa nosaka, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;
2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;
3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;
4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

LAPK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas vienlīdzīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, tiesa nekonstatē.

LAPK 289.[13] panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atbilstoši LAPK 289.[13] panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāva) esamību un sūdzības iesniedzējas vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums, ka sūdzības iesniedzējs /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Rīgas domes Saistošo noteikumu Nr.171 "Vieglo taksometru pārvadājumu licencēšanas un pašvaldības nodevas par vieglo taksometru iebraukšanu īpaša režīma zonā saistošie noteikumi" 46.punktā.

Pie /pers. A/ sūdzībā minētajiem argumentiem tiesa papildus norāda sekojošo.

Sūdzības iesniedzēja atsaukšanos uz Administratīvās apgabaltiesas 2017. gada 30. augusta lēmumu lietā Nr.A420238417 tiesa atzīst par nepamatotu, jo konkrētais lēmumā neattiecas uz izskatāmās lietas būtību.

Tiesa atzīst, ka uz izskatāmās lietas būtību neattiecas sūdzības iesniedzēja argumenti par cilvēktiesībām, kolektīvo atlaišanu un reiderismu. Šie argumenti sniegti attiecībā pret administratīvo lietu Nr.A420238417, kurā tiek skatīts jautājums par SIA /nosaukums B/ licences par pasažieru pārvadājumiem ar vieglajiem taksometriem anulēšanu, nevis par konkrēto administratīvo pārkāpumu.

Vadoties no procesuālās ekonomijas un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 2.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-378/2008 (sk. 22.punktu) norādījumiem, kur Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkura iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka Iestādes lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība noraidāma.

Rezultatīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

atstāt negrozītu Rīgas domes Satiksmes departementa 2018.gada 3.janvāra lēmumu Nr.DS-18-8-ls, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā (Baložu ielā 14).

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2018.gada 8.jūnija.

Tiesnese Dz. Zemitāne